

במקום לגבש כוח משותף עם הקומוניסטים, כיום, כנגד הקהילינגים וההסננים. בחר לו אברני דרך קלה יותר: נסיון לערער את מעמדם של הקומוניסטים.

אתם יודעים טוב ממני, שאפילו רוב מוחלט לא היה מאפשר לרקי"ח לנהל בהצלחה את העירייה בנצרת, כי הממשלה הייתה תוקעת מקלות בגלגליה. ואף על פי כן ירדתם למדרגתה של מפא"י, בהתקפכם על הקומוניסטים.

זוהי תעודה עניונית לכם.

רמי לבנבראון, קיבוץ רבדים

חוכמה ואומץ

זאת לא חוכמה שאורי אבנרי חקא מטיף למען טלביזיה (העולם הזה 1514). הוא יודע כי המראה החיצוני שלו יכול לשכנע בחרים.

נראה אותו מטיף למען טלביזיה, פרצוף כמו שיש למרבית העסקנים שים של ישראל. או זאת באמת היתה מה מצידו. בעצם, יותר אומץ מאשר חוכמה **רותי אבני, רחובות**

אחרי עשר ולפני עשרים

התפלאתי לראות בעולם הזה (1513) כי אתם מייחסים לעצמכם את המצאת הדיכוי טפס-עשרה, בני טפס-עשרה. ודאי יד השיכחה בכך.

בטוי זה, שלא אני המצאתי, היה רחב בביתי בסוף שנות הארבעים, פרק זמן לא מעט לפני שנת סד העולם הזה.

דיוק הוראתו: הגיל שבין 16 ל-17. וכך המניין: חמש-עשרה, שש-עשרה, שש-עשרה, שש-עשרה... שבע-עשרה: ואין הוא מרחיק הרבה מדיוק הוראה זו.

רטוש

טפס-עשרה גולדו על ברכי הביטויים גיל-העשרה, בני גיל העשרה, שנטבעו כמה שנים קודם לכן — בראשית שנות ה-40 באמצעו — לציון teen-age, teen-ager באנגלית, בערך הגיל שאחרי עשר ולפני עשרים.

הביטוי „גיל-העשרה“ נטבע בעברית, בימית היווה לי, לפחות עליידי שלושה מתרגמים בנפרד, בלא דעת איש על רעהו; בין השלושה אני עבדכם.

יונתן רטוש, תל-אביב

קרחת, כרס וכל השאר

הטלביזיה, אם תבוא, תגרום לשינוי מהפכני בהרכב הצמרת בישראל. הזקנים יסולקו סוף-סוף, וצעירים יותר יתפסו את מקומם. בתנאי, כמובן, שלצעירים אלה לא תהיה קרחת, כרס וכל השאר. ובעיקר: שלא יהיה להם היגוי מורח-אירופי וסגנון מן העליה השנייה.

אריה ברעיון, תל-אביב

כליון עצמי

אצלנו, החתולים, ידועה האימרה, שבכל דור ודור קם עליון האדם עלולותו, אך הנה, דור קם עליון: היום עומד האדם עצמו בפני סכנה של כליון עצמי. ניפגש אחרי מלחמת העולם השלישית — ונראה מי ישאר אחרון: החתול או האדם?

מוצי, בניין עיריית תל-אביב

מעוות לעולם צורקת

מעל מכונת פרטית מחפש עבודה מת-אימה (מעריב).

המישה מישחקים הפגישו יריבות מהליגה הלאומית, ובשניים מהם היתה מעורבות קבוצת שמשון תל-אביב (ידיעות אחרונות).

רפאל לוי, תל-אביב

ד"ר הנריק פארוורד, ראש ממשלת דרום אפריקה, נצת היום בדיקורת סניון בעורפו (הארץ).

ציון מיכאלי, ירושלים

זכות קדימה במדור זה תינתן למכתביהם של קוראים המצרפים את תצלומיהם למכתבים.

שנה טובה
ברכותינו לשנה החדשה! אנחנו עימכם! **הכרים מקבוצת „גחשון“**, קיבוץ חצרים

לקראת השנה החדשה, ברכותי לעורך ה"ראש", לראש המערכת ולכל חברי המערכת! המשיכו בדרךכם, מחיל אל חיל!

זכאי

רפאל זכאי, פתח-תקווה להמשך המאבק, מעל במת הכנסת ומעל דפי השבועון! **רות ודויד פרידמן, חיפה**

לח"כ אורי אבנרי, עם פרוש השנה החדשה ועם כניסתו למישכן החדש, קבל ברכותיהם של מצביעים אלמוניים, ללא מורא וללא משוא פנים!

רוי ונתיה פפו, חולון
תודת המערכת למאות הקוראים ששלחו לה איחולי שנה טובה.

כלוב הזכוכית

יש לי הצעה לחבריי-הכנסת החוששים לבטחונם (העולם הזה 1513): במקום להקים מחיצת זכוכית, יזמין ויקבל כל ח"כ, שיביע את רצונו בכך, כלוב זכוכית משורר-ינית, שיחובר לכיסאו ויגן עליו מפני התנקשות.

אברהם גבאי, יפו

התור של מפ"ם

במפא"י כבר היו וישנן עדיין שערוריות. אחרות-העבודה בכלל נעלמה מן האופק. בחרות ישנן כבר, ועוד תהינה, שערוריות. אם כך, עכשיו הגיע כבר התור של מפ"ם. אני מחכה.

יצחק מאיר, רמלה

כפנות תלמיד את מורי

... שתי לרכים פתוחות לפני אחינו, אם ירצו להציל את אומנתו מלבנטיניות. האחת: לפנות לבני המזרח, לבני אסיה, ליהודים ולא-יהודים, כפנות תלמיד אל מורה, וללמוד שוב את ערכי המזרח ואת יסודות התרבות שלו, ולהפך לנושאי תרבות זו וזו.

הדרך השנייה: להשתית שוב את חיינו, ישותנו ומחשבותינו על סלע איתן, על יסוד ניצחני של מורשתנו האלוהית, הדיינו: על מוסר נביאי ישראל וגדוליו, הלאומנות הדוגמאטית נוסח אירופה, או הסוציאליזם המטריאליסטי נוסח מארכס, לא יוכלו לשמש תחליף לתורת ישראל המקורית, המזרחית, מבלי שעם זה, היושב במדינה אסיאתית זו, יעשה זול, ריקני, חומרני ולבנטיני.

מרדכי אלפנדרי, ירושלים

המשאית והאופניים

רכבתי לפני כשבוע על אופני ברחוב חשוף, אחרי משאית גדולה. עבר שוטר, הרים את ידו ואותת לנו לעצור. הוא שאל: „האינכם יודעים כי נסעכם ברחוב חשוף סטרייט“

ויקטור

ברצוני לשאול: האם זה הוגן, שמיש אית גדולה, הנוסעת על כל הכביש, ואופניים הנוסעות לצדי הכביש, יקבלו את אותו הקנס?

רוני ויקטור, רחובות

ציון לשבח

הד"ר ישראל שחק, הלוחם בדתיים בנושקם המ (העולם הזה 1514), ראוי לציון לשבח מפי כל האנשים החופשיים במדינה.

ג. כ., האוניברסיטה העברית, ירושלים

מקלות בגלגלים

בעקבות מכתבו של אורי אבנרי אל אורחי נצרת (העולם הזה 1512) ברצוני להעיר, כי נוסח תעמולה זה מתאים יותר למפלגות המישטר הישן.

קיא יקי

השנה נחל העולם הזה בצהרון שלא היה כדוגמתו בארץ, ואולי גם לא בעולם. כוח חדש, טהרה את שמו על דגלי, קם וזכה לייצוג בכנסת.

היתה זאת, בין השאר, הפגנה של אימון המוני בעקרונות שלחמנו למענם במשך 16 שנה, לבדנו ותוך סיכון עצמי. היתה זאת גם הבטח אימון ביושרם ובכשרם של העתון ועורכיו.

הודות לבצחון זה, בשמע עתה קולו של העולם הזה הרבה מעבר לחוג קוראיו הנאמנים, נחשו לעזרתו בשעת-צרה. הוא מרסע מעל דוכן הכנסת, בארזי ראש-המדינה. הוא מגיע, בעזרת הרדיו והעתונות, לכל חלקי הציבור בארץ, ואף לחוגים הרבים במרחב ובעולם. ראשי המישטר נאלצים להתרוכח צימר בגלוי, להתמרד בפומבי עם הסגרתו.

איתו בצהרון לא הנחיל לשבועון המסוריים רק יוקרה. הוא גם פתח בפניו מקורו-איצפורמציה חדשים, העמיק את דיווחו הפוליטי. הדבר מתבטא לא רק בד"ח לבחור, אלא גם בדיוני המדורים הפוליטיים והצבוריים.

ובעיקר: הוא העניק לשבועון המסוריים תרומה גדולה של השפעה. גם בשנים קודמות היתה לו השפעה ביכרת, ולעיתים מכרעת. אין לי ספק שילדת קרבם של המיליארדים והנכסחוזים, עליית שאיפת-השלוט, התמטטות הקבוצה הנון-גוריונית, האט קצב הכפיה הדתית, הנסיגה המתמדת של המיסל הצבאי, ועוד ועוד — הושפעו במידה רבה על-ידי מלחמתו של שבועון זה. **זאתא היא, ימן ואנטיני חיו אגליון אגור**

עתה גדלו אפשרויותינו בהרבה. נושא שאנו מפלים אותו לדיון במדינה — שוב אי-אפשר להשתקו. הדבר הוכח השנה כמה פעמים. למשל, כאשר הבענו לבדוק מחדש את בעיית הכור הגרעיני להתפלת-מיר, כאשר דרשנו לבטל את סגנון הסוכנות היהודית, כאשר הצענו צימצום מכריע של מנגנון המדינה.

סובן שיש גם צדדים שליליים לשינוי זה שחל במעמדנו. עומס הפעולה בשתי חזיתות מסיל עלינו מאמץ המגיע לצקצה גבול כוחנו, הפיסי. לולא במצאו לבו שותפים באמנים למאמץ, מקרב קוראיו הוותיקים של השבועון, ספק אם היינו עומדים במאמץ זה.

גם שיווי-המשקל בתוך העיתון התערער במקצת. עם שיכלולם והרחבתם של מדורים אחדים, בעיקר הפוליטיים, נתדלדלו כמה מדורים אחרים, בעיקר הבידוריים, בסוף השנה התחלנו בעבודה מרוכזת של תיכנון-מחדש ואירגון-מחדש, שיביא בגליונות הקרובים לשינויים ביכרים בעתון ולריענון מתכוונת.

בינתיים הגשמנו גם חלום ישן נוסף: בצד העולם הזה קם הנה **אל-עאלם**, התאום הערבי. גם הוא נתקל בעינות קשות, טרם הגיע לגיבוש סופי. אך אנו תולים בו תקוות רבות.

כל מאמצינו — בשטח הפוליטי, הציבורי והשתרואי — לא היו אפשריים אתמול, ולא יהיו אפשריים בסנה הבאה, ללא שיתוף-פעולה הדוק ביננו ובינינו. מאבק אחד הסתיים בצחון — אך מאבקים חדשים ממתנים לנו. **הם יארא אל, דוכים ואנטיני**

לקראת מאבקים אלה אני מאחל לך, קורא יקר ושותף יקר, שנה טובה — בלי מורא, בלי משוא-פנים.

לוי מיכאלי

הגליון הבא של „העולם הזה“ יופיע במועדו הרגיל ויכלול את סקירת סרטי השנה, את בחירת הסרט הטוב תשכ"ו, הסרט הרע תשכ"ו, שחקנית השנה, שחקן השנה, שחקנית-מישנה ושחקן-מישנה, וכן דו"ח על תוכניות הקולנוע בתשכ"ו.